

عنوان مقاله:

مقایسه توان رسوب دهی واحدهای سنگ شناسی با استفاده از شاخص نسبی رنگ رسوبات (مطالعه موردی: حوزه آبخیز ورتوان- قزوین)

محل انتشار:

مجله علوم و مهندسی آبخیزداری ایران، دوره 10، شماره 32 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جمال مصفايي - دانشگاه یزد

محمد رضا اختصاصی - دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

ت. خاک یکی از اصلی ترین سرمایه های ملی هر کشوری است که باید تدابیر جدی برای حفظ، نگهداری و احیاء آن اتخاذ گردد. نخستین گام برنامه ریزی برای اجرای برنامه های حفاظت و کنترل فرسایش خاک، کسب اطلاع از میزان فرسایش و تعیین اهمیت نسبی منابع رسوب و در نتیجه شناسایی مناطق بحرانی در داخل حوزه آبخیز می باشد. هدف اصلی این تحقیق تعیین توان نسبی هر یک از واحدهای سنگ شناسی حوضه ورتوان در تولید رسوب حوضه، از طریق مقایسه رنگ قطر میانه دانه های رسوب با رنگ دانه های خاک موجود در هر واحد سنگ شناسی است. نتایج نشان داد که ذرات تخریبی هر واحد سنگ شناسی، تقریباً یک نوع رنگ غالب را تشکیل می دهند در حالی که نمونه های رسوب از ترکیب ذرات با رنگ های مختلف تشکیل یافته اند. نتایج آزمون تی مستقل بین مقادیر میانگین رنگدانه مشاهداتی و میانگین رنگدانه مورد انتظار حاکی از آن است که به جز واحد سنگ شناسی آندزیت سایر واحدهای سنگ شناسی حوضه توان رسوب دهی متفاوتی از مقادیر مورد انتظار در تولید رسوب داشته اند. همچنین نتایج نشان داد که توان نسبی تولید رسوب به ترتیب در واحدهای سنگ شناسی حاوی رنگ دانه های سیاه (شیل ذغالی)، سفید و قرمز (توف های پلاژیوکلازدار و مادستون قرمز)، سبز (ماسه سنگ)، خاکستری (آندزیت) و در نهایت قهوه ای (آهک اوریتولین دار، آهک های شیلی، ماسه سنگ قرمز و توف) کاهش می یابد. علاوه بر این روش منشایابی با استفاده از رنگ دانه های رسوب روشی با ارزش برای تعیین توان نسبی رسوب دهی واحدهای مختلف سنگ شناسی می باشد.

کلمات کلیدی:

Sediment sources, source fingerprinting, relative sediment yield, grain color
منابع رسوب، منشایابی، رسوب دهی نسبی، رنگ دانه ها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1866497>

